

De nem az. Ez a kamasz fogadott pajtásaival, hogy megteszi ezt, és meg is tette. Túlhabzó, játékos fiatalsága fügét mutatott a harmincnyolc fokos melegnek, a korzó ütemesen sétáló közönségének, minden szokásnak, rendnek, ésszerűségnek, szóval az egész világnak. Nyert ...

1932. július 24., vasárnap, 8. old.

Pesti utca

Dél van. Kánikula. Az aszfaltolvasztó napsütésben fiatalember vágat végig kerékpárjával az úttesten. Kerékpárja fogantyújára oldalt kis ételhordó van akasztva. Harangoznak. A fiú azon vágatában elereszti a fogantyút, nyugodtan leakasztja az ételhordót s a melléje biggyesztett bádogkanállal enni kezdi ebédjét. Tökkáposzta-főzeléket, feltéttel. A kapros tökkáposztából néhány szál a földre pottyan, de egyéb baj nem történik. A legvadabb rohanás közben eszi az ebédet. Régente akadtak lovasok, akik úgyszólván hozzánőttek a lovukhoz. Ma a gépek helyettesítik a lovat. Annak, aki gépet vezet, egyé kell válnia, hozzá kell nőnie gépparipájához.

•

Andrássy-úti előkelő bérpalota. Pompás, erkélyes, divatosan kárpitozott lakások. Az oszlopos, boltíves lépcsőházon végig piros neszfogó futószőnyeg vezet. Szárnyas ajtók, esztergályozott rézkilincsek, csönd és úri finomság.

Ugyanennek a palotának az udvarán kiskocsmá, ahol hosszú szárú pipából pöfékelő, ingujjra vetkőzött bajszos férfiak máriást játszanak, sört isznak, kispörköltet esznek a zöld zsalugáttal elkerített piros abroszos asztalkák mellett.

Milyen furcsa ez a kétarcú épület a város szívében.

•

Kisgyerek játékkocsit tologat a sétatéren. A játékkocsiban, csipkés párnán, selyempaplanka alatt nem holmi csinos hajasbaba szundikál, hanem csúf, szőrös, toprongyos majombábú fekszik.

A kicsike szeretettel simogatja-takargatja a torz figurát.

Példát ad a nagyoknak arra, hogy nemcsak a szépet, a díszeset, a mutatósat lehet szeretni, dédelgetni.

•

Alkonyatkor öreg, pödrött bajszú magyar odatámasztja létráját a gázlámpához, tempósan fölmászik, megtisztítja az üvegeket, meggyújtja a lámpást. Valahonnan, az egyik kacskaringós utcácskából szénával rakott, vendégoldalas szekér döcög elő, majd hintó robog és előz. A fekete, fényes szőrű lovak prüsszölnék, ágaskodnak. A magas bakon magyar ruhás kocsis, figyegő szalagos kalapban, ostorával félrehajtja az útjába került virágzó hársfaágat. Megdörzsöljük a szemünket. Micsoda évszámot is írunk mostan, és hol is vagyunk?

A Tabánban vagyunk, néhány lépésnyire a Belvárostól, a cégérfényektől, a bömbölő gépkocsiktól, a benzin- és olajbűztől, a koromtól és a füsttől ...

1932. július 26., kedd, 9. old.

Pesti utca

Ha az aszfalton fogvájót látunk, ösztönösen fölveszünk belőle egy-kettőt, játszunk vele, szájunkba vesszük, tördeljük. Akad olyan, aki harminc-negyven fogvájót is elhasznál egy ültében. Láttunk egy kérgetőt, aki miután a nyári vendéglő tornácán vacsorázó társaság minden egyes tagjától pénzt kapott, végül egy hirtelen mozdulattal a fogvájótartóhoz nyúlt, s kivett belőle néhány szálat. Nem bírta ellenállni a csábításnak.

•